

FUNDACIÓN DE
LOS BOINAS VERDES
ROBLE Y MACHETE

CONCIERTO SOLIDARIO

(A beneficio de la Fundación de los Boinas Verdes “Roble y Machete”)

08/10/2025 - 19.30h. ADDA, SALA SINFÓNICA ÓSCAR ESPLÁ

ADDA-SINFÓNICA ALICANTE

Daniel Abad, director invitado

BNÍ
DIVERGENTE

Con la colaboración de:
Sabadell
Fundación

Programa:

Gioachino Rossini, Il barbiere di Siviglia: Overture 08:00

Samuel Barber, Adagio for Strings 10:00

Antonín Dvořák, Sinfonía núm. 8, Op.88 en Sol mayor 34:00

I. Allegro con brio 09:00

II. Adagio 10:00

III. Allegretto grazioso 06:00

IV. Allegro ma non troppo 09:00

FUNDACIÓN “ROBLE Y MACHETE”

La Fundación de los Boinas Verdes es una entidad sin ánimo de lucro, de ámbito nacional, inscrita en el Registro de fundaciones de competencia estatal adscrito a la Dirección General de Seguridad Jurídica y Fe Pública del Ministerio de Justicia y declarada de utilidad pública.

Se eligió el nombre de Roble y Machete, por ser el distintivo que caracteriza a todos aquellos que realizan el Curso de Operaciones y con posterioridad llegan a formar parte de las Unidades de Operaciones Especiales del Ministerio de Defensa, y como prueba de amor y respeto que se siente por todos los que han portado la Boina Verde desde la creación en el año 1961 la primera Unidad de Operaciones Especiales del Ejército español.

La Fundación se constituye con fecha del 27 de abril de 2020, constando su inscripción en el Registro de Fundaciones de competencia estatal por Resolución del 27 de junio de 2023 siendo el número de registro asignado el 2744. La inscripción conlleva el reconocimiento del interés general de sus fines.

Hemos empezado a caminar con la única misión de abordar las necesidades de los Boinas Verdes a medida que regresan a la vida civil.

Los principios de actuación de la Fundación se inspiran en los valores de compañerismo, respeto, lealtad, y solidaridad que forman parte de la esencia de las Fuerzas Armadas en general y de las Unidades de Operaciones Especiales en particular..

ADDA-SINFÓNICA ALICANTE

**4 nominaciones al GRAMMY® y Latin GRAMMY®
Doblemente Premiada por la Academia de la Música de España**

Orquesta Sinfónica estable de la “Fundación de la Comunitat Valenciana - ADDA”, es a la vez la orquesta residente del Auditorio de la Diputación de Alicante. Rodeada de la luz de la costa mediterránea, ADDA-SINFÓNICA ALICANTE se ha convertido vertiginosamente en una parte importante de la vida musical valenciana y española, actuando en Festivales de todo el territorio, debutando internacionalmente con un aclamado doble concierto en Berlín y en los festivales Berlioz en Francia y Ljubljana en Eslovenia, además de una apasionante gira por Japón en 2025.

La personalidad sonora de ADDA-SINFÓNICA ALICANTE solo se entiende como reflejo de su fundador y director titular Josep Vicent, una orquesta de autor que despierta emociones e inspiración al público en cada uno de sus conciertos.

Su capacidad de innovación, dinamismo, versatilidad estilística y el talento de sus músicos, convierten en una orquesta que traspasa las salas de concierto, sirviendo a la sociedad con actividades pedagógicas escénicas y sociales, con su sello renovador en la interpretación de la música de nuestro tiempo, así como con el espacio digital inmersivo de sus Digital Albums, la Orquesta ha desarrollado una intensa producción discográfica y audiovisual para los sellos

Warner Classics, Aria Classics, Parma Recordings, Discmedi, IMM Klassik...

Con su imparable trayectoria artística, la crítica la define como “un instrumento de primer rango mundial que contagia entusiasmo, con una energía y un sonido al alcance de muy pocas orquestas”, ADDA-SINFÓNICA ALICANTE y su director titular Josep Vicent, se han convertido en imprescindible marca cultural de su territorio.

DANIEL ABAD CASANOVA, DIRECTOR CONVIDAT

Daniel Abad Casanova es uno de los directores de orquesta más relevantes y versátiles de su generación. Destaca por la energía y pasión en sus interpretaciones de los grandes clásicos y por su capacidad para abordar los diferentes estilos de la música clásica, tanto en el género sinfónico como en el lírico y la música de nueva creación.

Ha dirigido reconocidas orquestas sinfónicas como la Orquesta y Coro de RTVE, Orquesta de Valencia, Sinfónica de la Región de Murcia, Orquesta de Extremadura, ADDA Sinfónica, Orquesta Sinfónica de Castellón, Inegale Orquesta, Orquesta de la Ópera de Andorra, Sinfónica Ópera 2001, Orquesta de Cámara de la Comunidad Valenciana, Orquesta Sinfónica Ciudad de Elche, New Professionals Orchestra (Londres), Jenaer Philharmonie (Alemania), Filarmónica Oltenia de Craiova (Rumanía), etc. Ha dirigido propuestas sinfónicas en el Deleste Festival, Temudas Fest, y en el Festival Internacional de Jazz con la Orquesta de Valencia en tres ediciones. En 2018 la representación de La Corte del Faraón dirigida por el Maestro Daniel Abad en la Ópera de Andorra recibe el Gran Premio de España de Actividades Artísticas.

Su repertorio musical abarca desde el Barroco a la música contemporánea. Estudió piano en el Conservatorio Óscar Esplá de Alicante y Dirección de Coro y Dirección de Orquesta en el Conservatorio Superior de Música Joaquín Rodrigo de Valencia con las máximas calificaciones. Amplió estudios de Dirección Orquestal en la Hochschule Franz Liszt de Weimar y en el Royal College of Music de Londres.

Ha dirigido y trabajado con prestigiosos solistas nacionales e internacionales como Manuel Ausensi, Antonio Gandía, Simón Orfila, Carmen Romeu, Paolo Ruggiero, Héloïse Koempgen, Haochen Zhang, Aisha Syed, Antonio Serrano, Iturvides Vílchez, Joana Jiménez, Abraham Cupeiro, Pallavi Mahidhara, Juan Manuel Cañizares y Paquito d’Rivera, entre otros.

Su interés por divulgar la importancia de la música en todos los ámbitos de la vida lo ha llevado a escribir el libro Vivir con música, junto con el neurobiólogo Fernando Botella y El viaje del equilibrista junto al periodista David Blay.

Gioachino Rossini, (Pesaro, Italia, 1792 – Passy, París, Francia, 1868) **El Barbero de Sevilla – Obertura**

Rossini ya había cosechado éxitos con otras obras en 1813, cuando *Il barbiere di Siviglia* (El barbero de Sevilla), que fue un fracaso en su estreno pero triunfó posteriormente, lo transformó en una superestrella entre los compositores. Las alegrías de esta pieza encantaron a todas las audiencias, quienes se deleitaban no solo con los momentos vocales destacados, sino también con la obertura, que es singularmente emocionante. Gran parte de la obertura está marcada *allegro vivace*. La característica especial de la segunda mitad es el célebre “crescendo de Rossini”, en el que la misma secuencia se toca y luego se repite dos veces, con un emocionante aumento de volumen y animación a medida que avanza. La obertura termina con una coda igualmente emocionante que marca el tono de una ópera llena de humor y un deslumbrante espíritu alegre. La historia sigue los esfuerzos del Conde Almaviva, con la ayuda del ingenioso barbero Fígaro, para ganarse el amor de Rosina a pesar de los intentos del Dr. Bartolo de casarse con ella, lo que da lugar a una serie de cómicos engaños y astutas artimañas.

Samuel Barber, (West Chester, Pensilvania, EE. UU., 1910 – Nueva York, EE. UU., 1981) Adagio para cuerdas

Imagina un momento de calma absoluta, como si el tiempo se detuviera y solo quedaran los latidos de tu corazón. Eso es el *Adagio for Strings* de Samuel Barber, una pieza que el compositor estadounidense escribió en 1936, cuando apenas tenía 26 años. Este lamento de cuerdas empieza suave, casi como un susurro, y crece hasta un clímax que te abraza el alma, para luego volver a la quietud. Es tan poderoso que se ha usado en películas como *Platoon* y en momentos de gran emoción, como homenajes históricos. Déjate envolver por su intensidad: es como un abrazo musical que no necesita palabras.

Antonín Dvořák, (Nelabozeyes, Bohemia, 1841 - Praga, 1904) **Sinfonía número 8, en Sol mayor**

Esta sinfonía fue estrenada el 2 de febrero de 1890 en Praga bajo la dirección del autor. La “Octava” fue escrita en el tranquilo pueblecito de Vysoka entre los meses de septiembre y noviembre de 1889, después de obras tan densas como su “Séptima sinfonía”, el oratorio de “Santa Lyudmila” o la cantata “La novia del espectro”. Dvořák vuelve a encontrar en la “Octava” una atmósfera alegre y sosegada, como el lugar donde fue concebida. Por el tipo de su inspiración, la “Octava” puede compararse con la “Quinta sinfonía” o con la obertura sinfónica “En la naturaleza”, que escribiría inmediatamente después. Al igual que en las dos obras citadas, en la Sinfonía número 8 se percibe la admiración poética del hombre ante la Creación. Las particularidades de la “Octava” son esencialmente su tonalidad de Sol mayor, poco frecuente en la sinfonía romántica, y la utilización, muy frecuente en esta obra, de la alternancia entre los modos mayor y menor. En el primer movimiento dominan los sentimientos de alegría, de exaltación y paz espiritualizada; una exuberante alegría domina todo el final del “*Allegro con brio*”. El “*Adagio*” es una página de un romanticismo narrativo teñida de un fervor casi religioso. El tercer movimiento es un “*scherzo*” en la forma tradicional que lleva el sello de las “*Danzas húngaras*” de Brahms. El conjunto del cuarto movimiento está concebido con un espíritu rapsódico muy acentuado que encuentra su culminación final en la bacanal, una de las páginas más deslumbradoras y modernas del compositor checo.

Gioachino Rossini, (Pesaro, Itàlia, 1792 – Passy, París, França, 1868) **El Barber de Sevilla – Obertura**

Rossini ja havia aconseguit èxits amb altres obres en 1813, quan *Il barbiere di Siviglia* (El barber de Sevilla), que va ser un fracàs en la seua estrena però va triomfar posteriorment, el va transformar en una superestrella entre els compositors. Les alegries d'aquesta peça van encantar totes les audiències, que es deleitaven no només amb els moments vocals destacats, sinó també amb l'obertura, que és singularment emocionant. Gran part de l'obertura està marcada *allegro vivace*. La característica especial de la segona meitat és el cèlebre “crescendo de Rossini”, en el qual la mateixa seqüència es toca i després es repeteix dues vegades, amb un emocionant augment de volum i animació a mesura que avança. L'obertura acaba amb una coda igualment emocionant que marca el to d'una òpera plena d'humor i un enlluernaor esperit alegre. La història segueix els esforços del Comte Almaviva, amb l'ajuda de l'enginyós barber Fígaro, per guanyar-se l'amor de Rosina malgrat els intents del Dr. Bartolo de casar-se amb ella, cosa que dona lloc a una sèrie d'enganys còmics i astuts ardis.

Samuel Barber, (West Chester, Pennsilvània, EE. UU., 1910 – Nova York, EE. UU., 1981) Adagio per a cordes

Imagina un moment de calma absoluta, com si el temps s'aturara i només quedaren els batecs del teu cor. Això és l'*Adagio for Strings* de Samuel Barber, una peça que el compositor estatunidenc va escriure en 1936, quan amb prou feines tenia 26 anys. Aquest lament de cordes comença suau, quasi com un xiuxiueig, i creix fins a un clímax que t'abraça l'ànima, per a després tornar a la quietud. És tan poderós que s'ha utilitzat en pel·lícules com *Platoon* i en moments de gran emoció, com a homenatges històrics. Deixa't envoltar per la seua intensitat: és com una abraçada musical que no necessita paraules.

Antonín Dvořák, (Nelabozeyes, Bohemia, 1841 - Praga, 1904) **Simfonia número 8, en Sol major**

Aquesta simfonia va ser estrenada el 2 de febrer de 1890 a Praga sota la direcció de l'autor. La “Octava” va ser escrita en el tranquil poble de Vysoka entre els mesos de setembre i novembre de 1889, després d'obres tan denses com la seua “Setena simfonia”, l'oratori de “Santa Lyudmila” o la cantata “La núvia de l'espectre”. Dvořák torna a trobar en la “Octava” una atmosfera alegre i assossegada, com el lloc on va ser concebuda. Per la mena de la seua inspiració, la “Octava” pot comparar-se amb la “Cinquena simfonia” o amb l'obertura simfònica “En la naturalesa”, que escriuria immediatament després. Igual que en les dues obres citades, en la Simfonia número 8 es percep l'admiració poètica de l'home davant la Creació. Les particularitats de la “Octava” són essencialment la seua tonalitat de Sol major, poc freqüent en la simfonia romàntica, i la utilització, molt freqüent en aquesta obra, de l'alternança entre les maneres major i menor. En el primer moviment dominen els sentiments d'alegria, d'exaltació i pau espiritualitzada; una exuberant alegria domina tot el final del “*Allegro con brio*”. El “*Adagio*” és una pàgina d'un romanticisme narratiu tenyida d'un fervor quasi religiós. El tercer moviment és un “*scherzo*” en la forma tradicional que porta el segell de les “*Danses hongareses*” de Brahms. El conjunt del quart moviment està concebut amb un esperit rapsòdic molt accentuat que troba la seua culminació final en la bacanal, una de les pàgines més brillants i modernes del compositor txec.

FUNDACIÓ “ROBLE Y MACHETE”

La Fundació dels Boines Verdes és una entitat sense ànim de lucre, d'àmbit nacional, inscrita en el Registre de fundacions de competència estatal adscrit a la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública del Ministeri de Justícia i declarada d'utilitat pública.

Es va escollir el nom de Roure i Matxet, per ser el distintiu que caracteritza tots aquells que realitzen el Curs d'Operacions i posteriorment passen a formar part de les Unitats d'Operacions Especials del Ministeri de Defensa, i com a prova d'amor i respecte que es sent per tots els qui han portat la Boina Verda des de la creació, l'any 1961, de la primera Unitat d'Operacions Especials de l'Exèrcit espanyol.

La Fundació es va constituir amb data del 27 d'abril de 2020, constatant-se la seua inscripció en el Registre de Fundacions de competència estatal per Resolució del 27 de juny de 2023, amb el número de registre assignat 2744. La inscripció comporta el reconeixement de l'interés general dels seus fins.

Hem començat a caminar amb l'única missió d'abordar les necessitats dels Boines Verdes a mesura que tornen a la vida civil.

Els principis d'actuació de la Fundació s'inspiren en els valors de companyonia, respecte, lleialtat i solidaritat que formen part de l'essència de les Forces Armades en general i de les Unitats d'Operacions Especials en particular.

ADDA·SIMFÒNICA ALACANT

4 nominacions al GRAMMY® i Latin GRAMMY®

Doblement Premiada per l'Acadèmia de la Música d'Espanya

Orquestra Simfònica estable de la “Fundació de la Comunitat Valenciana - ADDA”, és alhora l'orquestra resident de l'Auditori de la Diputació d'Alacant. Envoltada de la llum de la costa mediterrània, ADDA·SIMFÒNICA ALACANT s'ha convertit vertiginosament en una part important de la vida musical valenciana i espanyola, actuant en festivals de tot el territori, debutant internacionalment amb un aclamat doble concert a Berlín i als festivals Berlioz a França i Ljubljana a Eslovènia, a més d'una apassionant gira per Japó en 2025.

La personalitat sonora d'ADDA·SIMFÒNICA ALACANT només s'entén com a reflex del seu fundador i director titular Josep Vicent, una orquestra d'autor que desperta emocions i inspiració al públic en cadascun dels seus concerts.

La seua capacitat d'innovació, dinamisme, versatilitat estilística i el talent dels seus músics la converteixen en una orquestra que traspasa les sales de concert, servint a la societat amb activitats pedagògiques escèniques i socials, amb el seu segell renovador en la interpretació de la música del nostre temps, així com amb l'espai digital immersiu dels seus Digital Albums. L'Orquestra ha desenvolupat una intensa producció discogràfica i audiovisual per als segells Warner Classics, Aria Classics, Parma Recordings, Discmedi, IMM Klassik...

Amb la seua imparabile trajectòria artística, la crítica la defineix com “un instrument de primer rang mundial que contagia entusiasme, amb una energia i un so a l'abast de molt poques orquestres”. ADDA·SIMFÒNICA ALACANT i el seu director titular Josep Vicent s'han convertit en una marca cultural imprescindible del seu territori.

DANIEL ABAD CASANOVA, DIRECTOR CONVIDAT

Daniel Abad Casanova és un dels directors d'orquestra més rellevants i versàtils de la seua generació. Destaquen la seua energia i passió en les interpretacions dels grans clàssics i la seua capacitat per abordar els diferents estils de la música clàssica, tant en el gènere simfònic com en el líric i la música de nova creació.

Ha dirigit orquestres simfòniques reconegudes com l'Orquestra i Cor de RTVE, Orquestra de València, Simfònica de la Regió de Múrcia, Orquestra d'Extremadura, ADDA Simfònica, Orquestra Simfònica de Castelló, Inegale Orquestra, Orquestra de l'Òpera d'Andorra, Simfònica Òpera 2001, Orquestra de Cambra de la Comunitat Valenciana, Orquestra Simfònica Ciutat d'Elx, New Professionals Orchestra (Londres), Jenaer Philharmonie (Alemanya), Filharmònica Oltenia de Craiova (Romania), entre altres. Ha dirigit propostes simfòniques al Deleste Festival, Temudas Fest i al Festival Internacional de Jazz amb l'Orquestra de València en tres edicions. L'any 2018, la representació de *La Corte del Faraón*, dirigida pel Mestre Daniel Abad a l'Òpera d'Andorra, va rebre el Gran Premi d'Espanya d'Activitats Artístiques.

El seu repertori musical abasta des del Barroc fins a la música contemporània. Va estudiar piano al Conservatori Óscar Esplá d'Alacant i Direcció de Cor i Direcció d'Orquestra al Conservatori Superior de Música Joaquín Rodrigo de València, obtenint les màximes qualificacions. Va ampliar els seus estudis de Direcció Orquestal a la Hochschule Franz Liszt de Weimar i al Royal College of Music de Londres.

Ha dirigit i treballat amb prestigiosos solistes nacionals i internacionals com Manuel Ausensi, Antonio Gandía, Simón Orfila, Carmen Romeu, Paolo Ruggiero, Héloïse Koempgen, Haochen Zhang, Aisha Syed, Antonio Serrano, Iturvides Vilchez, Joana Jiménez, Abraham Cupeiro, Pallavi Mahidhara, Juan Manuel Cañizares i Paquito d'Rivera, entre altres.

El seu interès per divulgar la importància de la música en tots els àmbits de la vida l'ha portat a escriure el llibre *Vivir con música*, juntament amb el neurobiòleg Fernando Botella, i *El viaje del equilibrista*, amb el periodista David Blay.

FUNDACIÓN DE
LOS BOINAS VERDES
ROBLE Y MACHETE

BNI
DIVERGENTE

Con la colaboración de:
Sabadell
Fundación

